

# Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1, Kor. 3, 8.

VII. évfolyam.

Budapest, 1914. augusztus havában.

8. szám.

## Bizonyságok a gyülekezet részére.

### Krisztus követei.

Krisztus követeknek egy oly ünnepléses és fontos munkája van, amelyet egyesek nagyon könnyen vesznek. Mialatt Krisztus a mennyei szentélyben szolgál, követei által földi gyülekezetének is segedelmére van. Kiválasztott férfiak által szól az emberekhez, hasonlóan ahhoz, midőn testben járt a földön. Habár már nagyon sok évszázad múlt el azóta, azon ígérete, melyet tanítványainak adott elválása alkalmával, még ma is érvényes: „Ime én veletek vagyok minden napon, a világnak végezetéig.“ Krisztus mennybemenetelétől kezdve mind a mai napig folyton voltak Istentől kiválasztott férfiak, akik gyülekezetét igazságra vezérelték. Krisztus az igazi pásztor, nyáját a segédpásztorok által legelteti. Azért olyan fontos azoknak hivatala, akik Krisztus kelyett az igével és tanítással szolgálnak. Krisztus helyett ők szólítják fel az embereket, hogy engesztelődjenek ki Istennel.

Az emberek prédikátoraikban ne csupán szónokokat lássanak, hanem Krisztus követeknek tekintsék őket, akik az erőt és bölcseséget a gyülekezet fejétől, Krisztustól kapják. Ha tehát azon ígét vetjük meg és becsüljük kevésre, amelyet a prédikátorok szólnak hozzánk,

akkor nem csupán a tanítványt, hanem a mestert is megvetjük, aki őket küldte. Ő Krisztust helyettesíti és a mesternek hangját véljük hallani az ő szavában. Nagyon sok prédikátor hibát követ el azért, hogy Krisztusról, mint a világ megváltójáról és üdvözítőjéről egyáltalában említést sem tesz beszédében. Sok beszédben egyáltalán nem is hozzák Krisztust az emberek szeméi elé. Sokan vannak, akik életükben tán ezuttal hallanak utoljára beszédet és az elszalasztott drága alkalmat többé visszahozni nem lehet. Ha azonban az igazság hirdetésével kapcsolatban Krisztus megváltó szeretetéről is említést tettek volna, lehet, hogy Krisztus oldalára állottak volna az ige hallgatói.

Sokkal több lélek, mint mi gondolnók, vágyakozik azután, hogy megtudja, hogyan jöhet Krisztushoz. Sokan, midőn már végighallgatták a szószékről a beszédet, nem tudják, hogy miképen találhatják meg Jézust s hogyan találhatnak nyugalmat és békességet lelküknek. A prédikátoroknak, akik a világ számára az utolsó figyelmeztető üzenetet hozzák, sohasem szabad feledni Krisztust, mint a bűnösök mentsvárát bemutatni. Sokan azt hiszik, hogy nem szükséges Krisztus szeretetétől meghajolt szívvel a bűnbánatról és hitről prédikálni. Ezek azt hiszik, hogy hallgatóik tökéletesen ismerik már az evangéliumot és egyéb tárgyról kell nekik be-

szélni, hogy ez által az érdeklődést ébren lehessen tartani. S midőn látják, hogy a hallgatók mindvégig figyelnek beszédükre, csak megerősödnek ebbeli meggyőződésükben. Holott az emberek legkevésbé ismerősek Isten megváltási tervével és e tekintetben van legtöbb oktatásra szükségük.

Ha lelkek gyülekeznek össze az igazság hallgatására, akkor azoknak hasznuk is legyen a hallgatásból, mint egykoron Kornéliusnak és társainak. „Imé mi mindnyájan egybegyültünk ide Isten elé, hogy meghallgassuk mindazt, amit Isten néked parancsol.“

Elméleti előadásokra is szükség lehet, hogy a hallgatók meggyőződjenek róla és világosan láthassák, hogy az igazság egyes részei miként illeszkednek mint megannyi láncszemek egymásba és miként képeznek egy teljes egészet, azonban egyetlen prédikációnak sem szabad elmulasztani Krisztusra, a megváltóra, mint az egész evangélium alapjára rámutatni.

Miután az emberek elméletileg már hallgatták az igazságot, most kezdődik a munkának nehezebb része, tudniillik az embereket arra megtanítani, hogy a krisztusi igazságot miként valósíthatják meg a mindennapi életben. Meg kell őket győzni arról, hogy ők bűnösök, akiknek szüksége van arra, hogy Istenhez térjenek meg. Be kell mutatni világosan és érthetően, hogy miként tanított, élt és miket mondott Krisztus földi életében.

A prédikátor munkája tulajdonképen csak akkor veszi kezdetét, amikor az emberekkel az igazságot már érthetően és világosan megismertette. Krisztus a mi közvetítőnk és főpapunk Isten színe előtt. Jánosnak, mint egy áldozati bárány mutattatott meg, amely megöletett

és amely vérét ontotta a bűnösök engesztelésére. Ha a bűnösök már megismertették Istennek törvényeit, melyek bűnös voltanak mélységét tárják fel előtte, akkor el ne mulasszuk figyelmét Istennek bárányára terelni, aki a világ bűneit hordja és hirdessük néki, az Isten előtti bűnbánatnak és a Jézus Krisztusban való hitnek szükségét. Ily módon tökéletes összhangban lesz Krisztus követének munkája a megváltónak a mennyei szentélyben végzett szolgálatával.

A prédikátorok inkább nyernék meg az emberek szívét, ha többet beszélnének a praktikus lelkiüdvösségről. Ha újabb területeken kezdődnek a munkálatok, akkor az előadások ugyyszólván elméletiek. Az emberek ingadozni kezdenek, érzik az igazságnak hódító erejét és egy biztos alapot akarnak nyerni lábaik alá. Ha a szív megindult, akkor kínálkozik a legjobb alkalom Jézus Krisztus hitét az emberek lelkiismeretébe oltani, azonban igen gyakran fejeznek be egész előadássorozatokat anélkül, hogy ezt megtették volna. Ez az egész munka hasonlít Káinéhoz, akinek hiányzott az áldozati vér, amellyel Isten előtt kedveskedhetne. Jól tette Káin, hogy áldozatot mutatott be, de nem tudta, hogy mi teheti áldozatát Isten előtt kellemessé, elmulasztotta az áldozati vért, amely egyedül szerezhet engesztelést. Sajnálatos, hogy sokan, oly sokat beszélnek az egész igazságról és Krisztusról, Isten üdvözítő kegyelméről említést sem tesznek, csak azért, mert Isten nem lakozik szívükben és semmiféle élő összeköttetéssel sem bírnak Istennel. Krisztus így szólott: „Melyik az az okos és ügyes szolga, akit az Ur egész háza fölé helyezett.“ Az evangéliumnak minden egyes prédikátora in-

tézze önmagához ezen kérdést. Miközben a komoly igazságokat szemléli és az okos házvezetőt látja, okvetlen meg kell neki indulnia.

Igen sok hallgató a meggyőző érvek súlya alatt az igazság oldalára áll anélkül, hogy igazán megtért volna. Ha azonban a praktikusat egybekötötték volna a gyakorlatival, akkor a hallgató, aki az igazságok egész sorozatát végig szemlélte, az igazság megalapítója iránti szeretetből engedelmességet nyilvánított volna meg. A prédikátor mindaddig nem fejezte be munkáját, míg meg nem érteti a hallgatókkal, hogy jellemüket teljesen át kell alakítani azon igazságok értelmében, amelyet hallottak.

A külsőségek vallása elrettentő hatásu, mert az nem bir megváltóval. Jézus világos, érthető, rövid és velős tanításokat hirdetett és követői is az ő példáját kövessék. Krisztus és az atya egyek voltak: az atyának minden egyes kívánságát híven teljesítette, mert Istennek lelke lakozott benne. Jézus volt a tökéletes mintakép és Jehova benne nyilatkozott meg. A mennyei emberiségbe burkolódzott és az emberiség a végtelen szeretet ölében pihent. Ha a prédikátorok alázatosan ülnek le a megváltó lábaihoz, akkor csakhamar világos fogalmakat nyernek Isten jelleméről és képesek lesznek egyéb embereket is arra tanítani. Egyesek prédikátori tisztséget vállalnak, anélkül, hogy igazi szeretet lakozna bennük Isten és embertársaik iránt. Eljárásukban Önzést és önkielégítést árulnak el s miközben ezen hűtlen és szentségtelen pásztorok önmaguknak élnek, ahelyett, hogy a nyáját legeltetnék, a gyülekezet a helyes tanítás híján tönkre megy.

## Isten gyülekezetének rendjéről.

### Az ujszövetségi gyülekezet szervezése.

A lelki adományokra azért van szükség Isten gyülekezetében mindvégig, hogy a gyülekezetet felépítsék és hogy benne az egységet és összetartást mindvégig megőrizzék. Azért ajándékozta meg az Úr gyülekezetét először az apostolsággal, azután egyeseket prófétává tett, egyeseket evangélistákká és egyeseket pásztorokká és tanítókká. 1. Kor. 12. Ef 4, 11-16. Ugyanaz a lélek osztotta ki ezen ajándékokat is, amely egyesekben az ujjászületést eszközölte.

Az ujszövetségi szentírásból láthatjuk, hogy Isten a különböző korszakokban a jövendőlések lelke által oktatta ki népét e szervezetre. Az ujszövetségi gyülekezet szervezete az idő szükségére szerint alakult ki. Látjuk az Isten lelkétől vezetett gyülekezetet és annak tagjait, amint egy központi tanácskozásra gyűlnek egybe, hogy lehetőleg egységes működést fejthessenek ki. Látnunk oly férfiakat, apostolokat, akik az egész munka felett vannak. Az írás missiómunkásokról és vezető tagokról szól, akik együttesen kértek Istentől bölcseséget azon munkának vezetésére, amellyel őket Isten megbizta. Minden tervet és határozatot, amit csak hoztak, úgy tekintettek, mintha azok a mennyből származnának és együttesen is valószínűsítették meg őket. Az a lélek, amelyet az ujszövetségi gyülekezet ajándéku nyert, az erőnek, a szeretetnek és az értelemnek lelke volt. 2. Tim. 1, 7. Két dolgot őrizett meg azon gyülekezet különös gonddal és pedig a hitnek egységét, tisztaságát és az evangélium

bizonyosságának prédikációját az egész világon; mindnyájan ezen cél után törekedtek, jóllehet egy elem állandóan kész volt tévedéseket a gyülekezetbe bevinni és a szakadást előidézni.

Isten gyülekezete szervezésének első lépése volt az, hogy Krisztus apostolokat nevezett ki. Tanítványainak tömegéből kiválasztott tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett. Luk. 3, 6.

## Használjátok fel az időt.

(Egy szó munkába lépő könyvtárosainkhoz)

A példabeszédek könyve 6, 6-8.-ban a hangyához utasítja az embereket, hogy tőle tanuljanak szorgalmat. Felszólít bennünket az írás, hogy példájukat kövessük és tőlük tanuljunk értelmet. A példabeszédek könyve ezen példával ellentétben bemutatja a lustát is, akinek mezejét csalán és gaz nőtte be. Salamon így szól: „Midőn ezt láttam, példát vettem, szívemre vettem és tanultam belőle.“ Azután elmondja nekünk okát is: „Egy kis álom, egy kis szunyadás, egy kis kézösszetevés az alvásra és így jő el, mint az utonjáró a te szegénységed és a te szükséged, mint a paizsos férfiú.“

A 26. fejezet 13. versében azt mondja, hogy a lusta az, aki az utcákon orozslánokat lát. A 22. fejezet 29. versében ismét ennek ellentétét állítja elénk: Láttál-e az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok elé álland, nem marad meg az alsórendűek között.

Kétségtelenül jól tudja a kísértő, hogy a könyvtárosnak legfőbb tényezője az idő, amelyet, ha elpazarol, munkája veszteséggel jár. Tán azért intézi hozzánk az Ur a következő figyelmeztetést:

„Nagyon sokan, akik a könyvtárosi munkáját felveszik, erőtlenek, gyengék és nagyon könnyen elkedvetleníthetők. Hiányzik nekik azon határozott jellemvonás, amely az embereket képessé teszi arra, hogy valamire vállalkozzanak. Aki fáradozásainak eredményét akarja látni, annak bátornak és reményteljesnek kell lenni. Mindenféle erényeinket folytonosan ápolnunk kell.“

A prédikátor könyvének 11, 6. részében a következőket mondja a bölcs férfiú: „Reggel vesd el a te magodat és este se pihentesd a te kezedet, mert nem tudod melyik jobb, ez-e, vagy amaz, vagy ha mind a kettő jó lesz egyszersemind.“ Később így szól: „Aki a szelet nézi, az sohasem vet és aki a felhőket nézi, az sohasem arat.“

Az idő olyan zálog, amelyből mindenki egyformán kapott. Mindenki napjának 24 órája van s minden óra 60 drága percet tartalmaz. Lehetetlen kellőképpen értékelni egyetlen percnak az értékét s egyetlen elszalasztott pillanatot sem lehet többé visszahívni. A mi időnk Isten tulajdonát képezi és a mi kötelességünk azt az ő dicsőségére fordítani. Semmilyen tulajdonunkról sem kér az Ur oly szigorúan számot, mint épen az időről.

A király dolga sietős. Igen sok dolog van, amelyek a könyvtárosi munkájában akadályozzák. Vannak emberek, akik azt akarják, hogy náluk órák-hosszat üldögéljenek és szórakoztassák őket. Azonban tudniuk kell, hogy az ő feladatuk munkájukat végezni és azután továbbmenni, egyéb szomszédok elkezdésére vinni az igazságot. Azon angyalt, aki az utolsó üzenetet akarta jelképezni, repülve látták az égen. Nem csupán az Ur munkáját segítjük elő, ha szorgalmasan dolgozunk

minden időnkét jól kihasználjuk, hanem önmagunkra, mint egyénekre is jó erkölcsi hatással lesz.

Egy izben valaki azt mondta a nagy amerikai felfedezőnek, Edisonnak, „Ön igen nagy képességekkel rendelkezik.“ Edison így felelt: „Csak 2 százalék képességgel és 98 százalék buzgalommal.“ Továbbá megkérdezték: „A képesség nem veleszületett ajándéka az embernek?“ „Nem, izzadság.“

A „Nevelés“ című műben olvashatjuk, hogy egyetlen bűntől sem kell úgy félnünk, mint a lustaságtól és céltalanságtól. S a szülők kötelessége gyermekeiket megtanítani arra, hogy a lustaság bűn.

Vajjon nem-e tény dolog az, testvérek, hogy az Ur munkája iránti szeretetünket kötelességszeretetünk által tudjuk kifejezni. Bizonyos az, hogy leginkább oly dolgokkal foglalkozunk, amelyeket leginkább szeretünk. Ez úgy áll családunkra nézve, mint barátainkra. Kérjük az Urat, hogy ugyanolyan viszony kössön bennünket az ő munkájához is. Akkor munkája nem nehéz, hanem nagyon könnyű lesz. „A szeretet ama csodálatos angyala az életnek, amely a kötelességek útjáról minden követ elhárít.“

---

## Duna Unió.

Ujra szeretnénk a kedves testvérek figyelmét az augusztus 18—23.-ig Aradon tartandó nagygyűlésre felhívni. Szíveskedjék jó időben előre bejelenteni, hogy az illető, aki jönni szándékozik, nő vagy férfi és hogy milyen szállást keressünk részére: butorozott szobát, vagy csupán ágyat rendeljünk s mennyit hajlandó kifizetni? A testvérek,

akik csupán táborigyát igényelnek, hozzanak el legalább egy vánkost és egy vagy két paplant. De mivelhogy az utolsó percben nem lehet intézkedni, szíveskedjeteK tudatni bennünket, mert a késő bejelentésért nem vállalhatunk felelősséget.

Az első biblia-óra kedden 18-án reggel 9 órakor lesz.

Reméljük, hogy minden kedves testvérünk eljön erre a fontos gyülekezetre s ezt a jó alkalmat kihasználja.

Minden bejelentést Popescu C. sátorpavillon, Illyés-utca 53. sz. alá, Arad, kell intézni.

---

## Munkánk a nyári hónapokban.

A kedves testvérek örülni fognak, ha hallják, hogy téli munkánk bezárása alkalmával nemcsak Budapesten véhetünk fel 29 tagot, hanem az országnak többi részeiben is gazdag eredménnyel járt a munka. A sátor előadásainkat most már részben megkezdtük, részben meg fogjuk kezdeni a legközelebbi időben. Aradon június eleje óta fennáll szép, tágas sátorunk és minden vasárnap, kedd és csütörtök este számos, néha 600 kedves hallgató látogatja az előadásokat, kik a legnagyobb érdeklődéssel hallgatják az Urnak drága igazságát. Nemcsak a nép, hanem az újságok is kedvezően nyilatkoznak. Egy aradi napilap 3 hasábos cikket ír rólunk.

Egyik lap a többek között a következőképp nyilatkozik rólunk: „Napok óta különös meghívót kézbesít az aradi posta. Épp úgy szólnak ezen meghívók intelligens embereknek, mint egyszerű földmiveseknek. A papirlap tetején olvasható: Szivélyes meghívó. Továbbmenve megtudjuk, hogy az Illyés-

utca 53, szám alatt felállított nagy sátorpavillonban minden vasárnap, kedd és csütörtökön este nyilvános előadások vannak mindenkit valláskülönbség nélkül érdeklő tárgyról. E pár sornak olvasása után tisztában lehetünk azzal, hogy az Illyés-utcai sátorpavillonban a természettudomány ellen intéznek nyilvánosságokat. A keresztény világnézet nevében érdemes keresztülgáználni a külváros utcáinak sarán s felkeresni az Illyés-utca 53. szám alatt levő beépítetlen telket, melyen 2 ponyvasátor várja a publikumot. A nagyobbik sátor a cirkuszok külsejéhez hasonló, belül széksorok állanak az érdeklődőknek rendelkezésére. A sátor egyik felén feldiszített emelvényen könyvek fekszenek. Ez a szónok helye. Mikor oda értünk, a sátort zsufozásig megtöltötte a közönség. Az ajtóban fekete ruhába öltözött szokatlan arcu férfiak fogadnak bennünket: „Tessék beljebb sétálni, talán szoríthatunk még helyet az uraknak.“ Az előadás már tart. Egy 35-40 éves férfi áll az emelvényen, idegen dialektussal szónokol. Az ember azt a benyomást nyeri, mintha a templomban volna. Meg kell adni, a szónok eléggé jól fel van készítve, az egyszerű hallgatókra nagyszertűen hatnak példái, miket felsorol. Az előadás után a szónokhoz fordulunk, ki elmondja kérésünkre az előadások célját: „Mi adventisták vagyunk, számos misszióknak járja be a világot, hogy az igazi val'ástanokat hirdessük. Az adventisták a szombatnapot ünnepeleik, de nem szabad őket összetéveszteni az Erdélyben található szombatosokkal, kik zsidó eredetűek. (Kik a zsidóságba olvadtak be. Szerk.) Mi keresztények vagyunk, Istent és Jézust hisszük, Istenben látjuk a világ teremtőjét és Jézusban az Isteni és földi

között való közvetítőt. Mi hisszük és várjuk Jézus Krisztusnak második eljövételét és Isten országának kialakulását. Máriában csak az asszonyt tiszteljük, de a hozzáfűzött legendákat a mi vallásunk nem ismeri. Az adventistáknak nem szabad dohányozniok, egész egyszerűen kell élniök. A szombatot tartják ünnepnapnak: ezen napon nem dolgoznak, mert Isten a szombatot tette a hetedik pihenő napnak és az adventisták ragaszkodnak a Szentíráshoz. Az adventisták missziót folytatnak Afrikában is a négerök között és fényes eredményt érnek el.“

Ezekből látjuk, hogy Aradon jóindulattal vannak az Ur ügye iránt s így reméljük, hogy ezek az előadások, melyek a nagykonferenciáig fognak tartani, az Ur munkájának áldására lesznek.

*Huenergardt J. F.*

---

## A könyvadások kézikönyve.

---

Sokan azon reményben ringatják magukat, hogy az Ur még egy alkalmat, még egy másik próbaidőt is fog adni. Végtelen csalódás! Ép most, napról napra és óráról órára az utolsó nagy napért dolgozunk. Az Ur javaival sáfarkodtunk s ha majd az Ur jön és felelősségre von bennünket, le kell számolnunk arról, hogy javaival mit cselekedtünk. Mint felelősségteljes egyének dolgozunk most és mindenkoron; eljárásunkat bejegyzik az ég könyvébe, minek alapján kapjuk meg jutalmunkat, vagy büntetésünket. Jutalmunk cselekedeteinkkel fog arányban állani. Krisztus így szólt: „Ime én csakhamar jövök és az én jutalmam velem van, hogy mindaján nek az ő cselekedetei értelmé-

ben adjak.“ Jel. 22, 12. Mindeniktől várja, hogy gyümölcsöt hozzon.

Isten azt akarja, hogy a biblia fényes erte szét áradjon az egész világon és a mi könyvtáraink feladata, minden rejükkel keresztül vinni Isten akaratát. Egy nagy és fontos mű fekszik előttünk. A lelkek ellensége ezt tudja és megragad minden eszközt, amivel a könyvtársokat egyéb munka végzésére csábíthatja. De Isten visszahívja őket rendeltetésükhöz. Önkénteseket buzdít, hogy egész erejüket a munkának szenteljék és segítsenek ott, hol alkalom kínálkozik. A mester mindenkit figyelmeztet, hogy ajándéku nyert képességét használja fel egy néki megfelelő munka végzésére. Ki hallgat ezen hívásra? Ki akar Krisztus bölcseségével, kegyelmével és szeretetével közel a távolban lelkekért dolgozni? Ki akarja kényelmét és jólétét feláldozni és elmenni a tévedéseknek és babonáknak sötét honába, hogy komolyan és kitartóan dolgozzék; a legegyszerűbben hirdetve az igazságot s hitben imádkozva házról házra járva. Ki akar most a szent Lélek erejétől áthatva a külvilágba menni, hogy ott Krisztusért gyalázatot szenvedjen, hogy a népnek az írást megnyissa és az emberiséget megtérésre hívja!

### Értesítések.

Ezennel van szerencsénk a k. testvérek becses tudomására adni, hogy a folyó évi augusztus hó 18—23.-ig Aradon tartandó konferencia alkalmából a konferencia egész tartamára, a gyülekezeti sátor közvetlen közelében kiadóhivatalunk **egy könyvsátort állít fel**, melyben mindazon iratok árusíthatni fognak, melyek a pesti kiadóban raktáron vannak. Különösen nagy választék lesz képes bibliai falimondatokban, levelezőlapok-

ban és egyéb író eszközökben. Kérjük a testvéreket, hogy ilyenmü szükségleteiket igyekezzenek ott a legnagyobb mértékben fedezni. Kiszolgálás magyar, német, szerb és román nyelvekben. Ugyanott a kiadóhivatal részére mindenmü befizetéseket lehet eszközölni.

*A kiadóhivatal.*

\* \* \*

Ezennel van szerencsénk a k. testvérekkel tudatni, hogy az „Utolsó Üzenet“ ez évi szeptemberi száma különösképen a zsidó néphez szól, hogy megismertessük velük azon igazságokat, melyek elfogadása saját üdvösségüket eszközölheti s hogy megmutassuk nekik azon magasztos missiót, mely rájuk az isteni világosság és igazságnak az egész emberiséggel való megismertetésében vár s amelyre úgy történelmi hagyományaik, mint földrajzi elhelyezkedésük, kulturviszonyaik és faji jellemvonásaiknál fogva szinte gondviselés-szerűen vannak hivatva.

Folyóiratunk említett száma tartalmazza a Szentföld geografiáját, a zsidó nép történetét mind a mai napig, a zsidó nép történetének kronológiai táblázatát, a zsidó nép jelenlegi elhelyezkedését és helyzetét statisztikai adatokkal, a keresztyénség és zsidóság eredetét egymáshoz való viszonyát s közös feladatát s végül az emberiség megváltását és a zsidó népnek ezen megváltási munkában való missióját. A füzetet több egy szép szentföldi, vagy bibliai kép és költemény élénkíti

Kérjük a testvéreket, sziveskedjenek lapunk ezen számát a lehető legnagyobb arányokban terjeszteni.

*A szerkesztőség.*

### Nyugta.

A békéscsabai gyülekezetnek egy harátja a magyar missiói céljaira 20 koronát adományozott. Az Ur áldása legyen az adakozón.

*Botyánszky M.*

## Az 1914. június havi könyvárúsítási jelentés.

Területek	Dolgozott		Rendelesek			Elszállítva			Eladott könyvek			Brosurák		Folyóiratok			Össz. elad.	
	nap.	órák	sz.	k.	f.	sz.	k.	f.	sz.	kor.	f.	kor.	f.	sz.	kor.	f.	kor.	f.
<b>Duna-Unió</b>																		
Középmagyar egyesület																		
13 áll. könyvtár	221	1712	—	—	—	—	—	—	202	436	00	1153	33	1127	129	56	1718	89
2 alkalmi „	9	45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	00	412	43	70	63	70
Északmagyar miss. terület																		
2 áll. könyvtár	27	208	—	—	—	—	—	—	17	40	10	115	90	230	27	60	183	60
—alkalmi „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nyugatmagyar miss. terület																		
5 áll. könyvtár	83	571	—	—	—	—	—	—	175	423	70	513	31	613	71	40	1008	41
3 alkalmi „	17	97	—	—	—	—	—	—	8	19	00	165	40	40	2	40	186	80
Adriai misszióterület könyvtár (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erdélyi egyesület.																		
5 áll. könyvtár	80	460	—	—	—	—	—	—	65	170	90	105	54	64	14	04	290	48
3 alkalmi „	34	161	—	—	—	—	—	—	10	20	80	71	46	26	3	12	95	38
Tisza-Száva miss. terület																		
4 áll. könyvtár	43	291	—	—	—	—	—	—	104	284	70	122	33	—	—	—	407	03
6 alkalmi „	64	379	—	—	—	—	—	—	—	—	—	353	35	1205	144	66	498	01
Romániai egyesület																		
3 állandó könyvtár	23	94	—	—	—	—	—	—	—	—	—	95	13	337	39	90	35	03
2 alkalmi „	25	95	—	—	—	—	—	—	—	—	—	51	52	150	8	93	60	45
<b>Összesen:</b> 48 könyvtár	<b>626</b>	<b>4113</b>	—	—	—	—	—	—	<b>581</b>	<b>1395</b>	<b>20</b>	<b>2767</b>	<b>27</b>	<b>4204</b>	<b>485</b>	<b>31</b>	<b>4647</b>	<b>78</b>

### Ifjusági estély Békésgyulán.

Igen áldásos ifjusági estélyünk volt pünkösd napján. Az Úr gazdagon megáldott bennünket, úgy, hogy ifjaink a legjobb eredményt érték el. Március elseje óta folynak kéthetenként rendszeresen az ifjusági ünnepélyek, de a pünkösd estély különös örömeinkre szolgált, mert ezen alkalmat két idegen ifju tesvérünknek a jelenléte élénkítette meg.

Az Úr áldja meg ifjainkat, hogy örvendő és bátor szívvvel, tegyenek róla mindig és mindenütt bizonyosságot.

*Bordé János*  
vezető.

### „Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

**A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala  
Budapesten.**

Szerkesztőségi bizottság:

*Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.*  
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel:  
Égész évre . . . . . K 3.—  
Amerikába . . . . . S —.80  
(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

**Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala  
Budapest, V., Katona József-u. 28., 1. 5.**

Amerika részére: Review & Herald Publ Assn,  
New York City, 32. Union Square East.